

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Любовникъ нѣкой, щомъ не щепъ съпругъ.
Блаженъ е всѣки, който има
Въ обятия такава тварь любима.

МАРГАРИТА.

По насъ такъвъ обичай се не знай.

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Обичай или не — ще се намѣри край.

МАРТА.

Разказвайте !

МЕФИСТОФЕЛЪ.

На смъртний одъръ той лежеше.
Не бѣ отъ смѣтъ, изгнила слама бѣше ;
Но пакъ катъ християнинъ той умря.
Че има много дългове, призна си.
Какъ, викна той, сждбата съ менъ се подигра!
Зарѣзахъ занаята и жена си —
Ахъ, споменътъ сърдцето ми терзай —
Да би ми само тя простила !

МАРТА (съ плачъ).

Добриятъ мжжъ, не съмъ го нивга азъ корила !

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Но тя бѣ по-виновна, Господъ знай.

МАРТА.

Той лъже ! Какъ ? лъжецъ прѣдъ смъртний часъ !

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Наистина ще е бълнувалъ,